

STRAŽAN

URADNO GLASILO OBČINE STRAŽA, LETO 12, ŠTEVILKA 51, MAREC 2021

STRAŽA
Kraj topline, zelenja in modrine

Varujmo okolje!

Spoštovana občanka in občan!

Čas, v katerem živimo, je čas strahotnega napredka razvoja industrijskega okolja, ki razvija nove in nove dobrine, ki naj nam bi izboljševale naše življenje. Tehnološki razvoj z marketinškim pristopom, reklamami in različnimi oblikami ugodnih ponudb, ponuja svoje izdelke. Posledica tega je izdelati in prodati več in več, tako potrebnih kot nepotrebnih izdelkov. Za vse to pa so potrebne surovine, ki jih pridobivajo v naravi, v našem okolju, ki nam daje življenje. Zaradi tega naše okolje trpi, umira in kliče na pomoč. Največkrat tega ne vidimo in se ne zavedamo, da so dimne emisije, kanalizacije, svetlobno onesnaževanje, motorizacija, kmetijstvo, rudarstvo, letalstvo, elektrika in podobne dobrine v naravi tujek, in da jo z njimi iz leta v leto uničujemo. Žal s tem uničujemo tudi sebe, skozi različne oblike

navideznega ugodja, brezbržnosti in neznanja. Vse bolj se moramo zavedati, da je naše okolje kot naša hiša ali stanovanje. V njem mora vladati red, higiena, čist zrak, čista pitna voda. Skratka zdrav dom in sreča. Enako velja za okolje. Žal, kljub željam na tem področju capljamo na mestu. Že sam pogled skozi okno, sprehod po gozdovih, ob cestah pokaže čisto drugačno sliko.

Naša občina ni nikakršna izjema. Tudi pri nas je precej žarišč onesnaževanja. Kažejo se v divjih odlagališčih, v neurejenih javnih in industrijskih predelih, neurejeni cestni infrastrukturi, izpustih v reko Krko, nepravilnostih v kmetovanju pri uporabi kemičnih sredstev, pri polivanju gnojevke, kurjenju na prostem in podobno. Zato je Občinski svet Občine Straža sprejel sklep o ustanovitvi Komisije za okolje z nalogo evidentirati vsa onesnaževanja in o

njih poročati Občinskemu svetu občine. Komisija nima pravice do kakršnega koli ukrepanja. Kršitelja lahko opozori, obvesti strokovno službo občine in župana, ob očitni kršitvi obvesti inšpekcijsko službo, predvsem pa poroča občinskemu svetu, ki sprejme ustrezen sklep.

Občina smo vsi občani. Vsi smo dolžni skrbeti za ta mali kos Slovenije, na katerem živimo. V komisiji za okolje smo na 3. redni seji sprejeli sklep, da vse občanke in občane, **POZIVAMO**, da nam pomagata in vse nepravilnosti, ki jih opazite, nemudoma sporočite na telefon 041 415 401 ali napišete na franc.plut@gmail.com.

Za vse informacije se vam že v naprej zahvaljujemo.

Predsednik Komisije za okolje:
Franc Plut

Biodiverzitetata okoli vsake slovenske vasi

Slovenci veljamo tudi za narod popotnikov. Radi obiskujemo druge države, kjer si ogledujemo stvari, za katere smo doma prikrajšani: tropske obale, monumentalne zgradbe, drugačne kulture, eksotične živali in rastline.

Ker toliko potujemo, človeka včasih prešine, da smo v rodni državi videli že vse, kar se videti da. Daleč od tega! Samo če pogledamo biodiverzitetata. Biodiverzitetata so vsa živa bitja, od živali in rastlin, do gob in bakterij, ter vse zgodbe, ki jih pišejo njihova življenja. Na tisoče jih je, okoli vsake slovenske vasi so in, zagotavljam vam, večine niste videli niti slišali še nikoli.

V evropskih razmerah Slovenija velja za eno bogatejših držav z biodiverzitetata. Nekaj 10.000 naj bi v Sloveniji živelo samo živalskih vrst. Veliko k tej pestrosti prispeva geografski položaj države. Na zahodu se ozemlje dotika Sredozemlja, na severu sega pod Alpe, na vzhodu do panonskih ravnin in na jugu med dinarsko hribovje. In ker ima vsaka od teh štirih pokrajin svoje značilne živali in rastline, jih je na koncu, ko jih seštejemo, pač zelo veliko. A da bi se s to pestrostjo narave znali tudi pohvaliti, kot se pohvalimo, da smo hodili po Kitajskem

zidu, ali da smo na vrhu Eifflovega stolpa popili kavo, jo moramo najprej znati ceniti. V nasprotnem bomo še naprej živeli v prepričanju, da je sploh ni ali da je povsem nepomembna, kar seveda ne drži.

Medved in ris sta verjetno najbolj prepoznavni vrsti pri nas. Z njima se znamo občasno celo tudi pohvaliti. Sta pač dve od naših največjih in najbolj karizmatičnih živali. Manjše vrste so skoraj brez izjeme

Ste že kdaj videli rdečeglavega kraljička? Pri nas je pogost in splošno razširjen, tako da nam za to, da si ga ogledamo ni treba v tujino, niti ne daleč od doma (foto: D. Tome).

neprepoznavne. A prav med najmanjšimi se pomen biodiverzitetata najbolj pokaže. Kisik, ki ga dihamo - delajo ga rastline, največ ga naredijo drobne, enocelične alge v rekah, jezerih in morjih. Pitna voda - čistijo nam jo za noht veliki nevretenčarji in bakterije.

Hrana, ki jo jemo - tudi to je biodiverzitetata, saj vsa hrana prihaja iz živih bitij, pristoživečih ali gojenih doma. In da hrana »zraste«, so potrebne še številne druge vrste: oprasovalci, ki zaplodijo sadeže; deževniki, ki mešajo prst, da ostane rodovitna; ptice, pikapolonice, pajki, ki lovijo škodljivce v kmetijstvu, in še in še.

Na Nacionalnem inštitutu za biologijo (NIB) biodiverzitetata raziskujemo že 60 let. Opažamo, da se je v tem času njena pestrost v Sloveniji zelo zmanjšala - v veliki meri kot posledica sprememb, ki smo jih v okolju naredili ljudje. In prav ljudje smo tudi tisti, ki lahko in ki moramo te spremembe ustaviti - kdo nam bo sicer delal kisik, čistil vodo in kako bomo prišli do hrane in drugih nenadomestljivih dobrin iz narave? Na NIB smo prepričani, da to lahko dosežemo. Da bi kaj naredili tudi na področju uresničevanja tega prepričanja, s še devetimi partnerji sodelujemo v evropskem projektu LIFE Naturaviva, katerega cilj je čim več ljudi v Sloveniji seznaniti s tem, kaj biodiverzitetata je, kako pomembna je za nas in kaj lahko naredimo, da jo bomo ohranili. Več o projektu in naših aktivnostih lahko preberete na spletni strani: <https://www.naturaviva.si/>.

dr. Davorin Tome